

Møde, gjør jeg opmærksom paa, at der er ombelt paa de Herrer's Blad'er: Betænkning over „Forflag til Lov om Lønninger til Folketirkens Embedsmænd“ samt Ændringsforflag til det samme Lovforflag.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1. Fortsættelse af anden Behandling af:

Forflag til Lov indeholdende nogle Forandringer i Forligsløvgivningen.

2) Første Behandling af:

Forflag til Lov angaaende Kolding Herreds Omraade.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{3}{4}$.

Mi og tyvende Møde.

Tirsdagen den 8de Februar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen foretoges først:

Fortsættelse af anden Behandling af Forflag til Lov indeholdende nogle Forandringer i Forligsløvgivningen.

Formanden: Det er, som ærede Medlemmer ville erindre, Paragraferne 5 og 6 med de dertil hørende Ændringsforflag, der ere under Forhandling. Den ærede Justitsminister har Ordet.

Justitsministeren: Jeg tillod mig igaar at gjøre nogle mere almindelige Bemærkninger i Anledning af den Diskussion, som havde fundet Sted her i Salen. Det, som jeg ønsker at tilføie i Dag, er nogle Bemærkninger, som ere mere særlig rettede paa de enkelte foreliggende Forflag. Jeg vil først begynde med Forlaget under Nr. 8, der er stillet af Udvalgets Flertal. Som de Herrer ville se, gaar dette Forflag ud paa at føie til § 6, der skulde ophæve det tidligere Forbud imod, at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, en Undtagelse for pri-

vate Politifagere's Vedkommende, saa at det altsaa for disse skulde vedblive at være gjældende Regel, at Sagsførere ikke maatte møde. Jeg maa tilføie, at det forekommer mig egentlig at være tvivlsomt, om der er nogen særegen Grund til at gjøre denne Undtagelse, naar man i Øvrigt vil admittere Sagsførere, og særlig kan jeg ikke sige, at de Grunde, som Udvalgets Flertal har anført, have overbevist mig. Den Grund, som i mine Tanker nærmest kunde ansøres for Forlaget, skulde være den, at det jo overhovedet er Lovgivningens Mening, at Parterne skulde kunne hjælpe sig uden Sagsfører i Politifager, saaledes at man altsaa maatte gaa ud fra, at det ved disse maatte var det Almindelige, at Sagsførere overhovedet slet ikke blive benyttede. Det vil erindres, at det før Lov af 14de Juni 1850 ligesom var forbudt Sagsførere at møde i private Politifager, altsaa ikke blot ved Mæglingen, men overhovedet ved Proceduren; men ved denne Lov af 14de Juni 1850 tillodes det dem at møde under Proceduren i private Sager. Samtidig er der jo imidlertid den Giendommelighed ved private Politifager, at der har man Lov til at benytte Andre end Sagsførere ogsaa til den egentlige Rettergang, fordi Lovgivningen gaar ud fra, at Parterne i disse Sager paa Grund af den Veiledning, som Dommeren skal yde dem, og Simpelen af de Sager, der overhovedet henhøre under denne Procedure, ikke behøve Sagsførere, og at det ogsaa er ønskeligt, at de saa vidt mulig hjælpe sig uden Sagsførere. Naar man altsaa gaar ud fra dette, at man kan formode, at det i det Hele ikke er almindeligt at bruge Sagsførere i private Politifager, men at Parterne der i det Hele hjælpe sig selv eller benytte Andres Bistand, staar denne Ændring, set i dette Lys, som havende mindre Betydning; jeg gaar saaledes ud fra, at den væsentlig kun forbyder Noget, som Folk alligevel sjældent ville gjøre, og for saa vidt kan jeg ikke have saa Meget derimod at erindre. Derksom Forlaget maatte blive vedtaget, vil altsaa § 6 komme til at lyde saaledes, at den ophæver det hidtil værende Forbud imod, at Sagsførere møde som Fuldmægtige undtagen i private Politifager. Jeg skal med Hensyn til Betydningen af dette gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af en Forespørgsel til mig, som blev stillet under Forhandlingen igaar af det ærede Medlem for Ribe (Kier), angaaende, hvor vidt det da i Fremtiden skulde være tilladt at medtage Sagsførere under Mæglingen, om det ikke maatte være Meningen, at det i denne Henseende skulde forblive ved den gjældende Ret, saaledes at det ligesom hidtil skulde være forbudt at medtage Sagsførere. Jeg antager, at dette Spørgsmaal maa besvares saaledes, at der egentlig ikke kan være Spørgsmaal om, at der i denne Henseende foregaar nogen Forandring; thi selv om man ganske ser bort baade fra Bestemmelsen i Lovforflagets § 6 og fra den Paragraf af Forbn.